

VĚTRNÍK

Vydává Měst NV ve Vysokém n. Jizerou s aktivem kulturních pracovníků

LISTOPAD č.7

Moskva - Kreml,
země sovětská,
to je přední hlídka - míru stráž.
Ta na stráži míru je
a sem, kde se všechny cesty zkrížily,
od pracujících jde den co den
mnoho zpráv.
Sem vzhlíží prostý lid,
on si přeje mír, a proto vím:
Leninovou bylo starostí
učiniti šťastným lidský rod.

/ úryvek z básně M.Lisjankého
Ten, na nějž myslíš/

R e z o l u c e z mírového shromáždění

Československý mírový výbor
Praha

My, účastníci dnešního mírového shromáždění ve Vysokém nad Jizerou, okres Semily, vyslovujeme rozhodný protest proti hrozbě jaderné války. Vyslovujeme rozhodně NE plánům světového imperialismu udělat z Evropy středisko a skladiště jaderných zbraní, které může končit katastrofou pro celou lidskou civilizaci. Znepokojuje nás, že proti vůli milionů mírumilovných lidí na celém světě, rozpoutaly imperialistické síly závody ve zbrojení, které stále více a více ohrožují život člověka na naší krásné planetě. Odsuzujeme vládu Spojených států severoamerických a jí přísluhující vlády kapitalistických zemí za tuto politiku zvůle, násilí, za přípravu války, která se stala jejich oficiální politikou. Odsuzujeme současnou agresi Spojených států proti svobodné zemi Grenadě, proti lidu této země. Jestliže vláda USA opovrhne názory a míněním většiny mírumilovných lidí celého světa, potom my na toto počínání musíme odpovědět obranou.

Proto rozhodnutí naší a sovětské vlády k zahájení přípravných prací k rozvinutí raketových komplexů na území naší republiky hodnotíme a posuzujeme jako nezbytnost k zajištění naší obrany. Je to krok k udržení strategické rovnováhy ve světě. Je to výraz odhodlání ubránit si svou svobodu i šťastný zítřek.

Zaměstnanci a učni SOUz
ve Vysokém nad Jizerou

Ve Vysokém nad Jizerou
28.10.1983

P o z v á n í

na oslavy Velké říjnové socialistické revoluce
na pondělí 7.11.1983 v 19 hodin
na velkém sále Krakonoše

P r o g r a m :

1. Hymny ČSSR a SSSR
2. Básně / DS Krakonoš/
3. Projev / s.ing.Grafek/
4. Kulturní vložka / SOUz, ZŠ/
5. Internacionála
krátká přestávka
6. Promítání filmu

Č i n n o s t odboček SČSP ve Vysokém nad Jizerou

Na úvod připomněl předseda odbočky SČSP státního statku slova předsedy ÚV SČSP s.Václava Davida :

" Sovětský svaz je jedinou zemí, která nikdy nezklamala naděje, tužby a životní zájmy lidu Československa. V pevném spojení, v čestném přátelství a všestranné československo-sovětské spolupráci jsou i dneska základy jistoty současnosti i budoucnosti naší socialistické vlasti a jejího socialistického rozvoje."

Za nezištnou a průkopnickou činnost v odbočce SČSP státního statku, která byla založena k 1.9.1981, bych chtěl poděkovat především s.Trenčevové, ing.Morávkové, Bartoníčkové, Malíkovi a Jandurovi. Dnes má naše odbočka 25 členů převážně z Vysokého a Rokytнице. Rozšíření členské základny má naše odbočka jako úkol trvalý ve spolupráci se ZO KSČ. Závazky plníme podle možnosti k lepším hospodářským výsledkům našeho statku. Zúčastnili jsme se také okresní mírové slavnosti. Na téma "Ze všeho nejdražší je mír" jsme uspořádali hodnotnou přednášku a ke konci listopadu plánujeme ještě jednou na téma "Vědecko-technická spolupráce se Sovětským svazem". Ve spolupráci s odbočkou SČSP Jablonec nad Jiz. jsme se zúčastnili zájezdu do Milovic a tematického zájezdu do JZD ČSP Dolany, okres Náchod.

Dále máme v plánu navázat družbu s jedním sovchozem ze SSSR; za,čít se na určitý pracovní kolektiv státního statku, kterému by mohl být propůjčen čestný titul Československo-sovětského přátelství.

Josef Soudil, předseda odbočky SČSP
státní statek Vysoké nad Jizerou

V SOU zemědělském byla založena odbočka SČSP již v roce 1974. Původně měla 70 členů, dnes jich má již 154. Tvoří ji zaměstnanci a učni SOUz. Hlavní oíl - seznamovat učně s historií a pokrokovými tradicemi a upevňovat přátelství k SSSR a jeho lidu - je každoročně doplňován zajímavými akcemi. Tradičními se staly výměnné zájezdy s bratrským učilištěm SPTU-15 Kumjany, na to navazující široká dopisovatelská činnost učňů i výchovných pracovníků, odběr sovětského tisku v originále, organizace prodejních výstavek sovětské literatury, časopisů a hraček v Měsíci československo-sovětského přátelství; nemalý podíl mají členové odbočky i na zlepšování životního prostředí při úklidu "divokých skládek" a velké pozornosti dětí z mateřské školy se těší "dětský den". Letos při hrách a prohlídce učiliště došlo i k setkání dětí se sovětskými učni a k předání upomínkových dárků. Činnost odbočky na našem učilišti se postupně stala součástí výchovně vzdělávacího procesu, který je v plném souladu se záměry a posláním školství v naší společnosti. Ocenění se naší odbočce dostalo v roce 1978, kdy byla zapsána do Zlaté knihy československo-sovětského přátelství.

Vojtěch Pacholík, předseda odbočky
SČSP SOUz Vysoké nad Jizerou

Odbočka SČSP ve Vysokém nad Jizerou má k dnešnímu dni 75 členů. V letošním roce se přihlásilo 7 nových členů. Činnost místní odbočky je zaměřena na práci s dětmi a na propagaci přátelství se Sovětským svazem. Na základní škole byla vyhlášena soutěž "Co víš o SSSR?". V mateřské škole soutěž v kresbě na chodníku, pro děti bylo zajištěno promítání sovětských filmů. V době oslav VRSR zabezpečuje odbočka prodej sovětské literatury a tím zajišťuje propagaci kultury našich přátel. Cílem práce naší odbočky a pro její další rozvoj činnosti je nutné získat nové členy - přátele SSSR, který pro nás v dnešní době znamená záruku spokojeného života v míru a přátelství.

Zdena Kučerová, předsedkyně odbočky
SČSP Vysoké nad Jizerou

Zpráva ze státního statku

Letošní rok v rostlinné výrobě prakticky končí. Zbývá dokončit hlubokou orbu a vyvážení grvy a močůvky za poslední měsíc, jinak jsou polní práce i sklizen zelené hmoty u konce. V současné době se zatepluje část sklizených stolních brambor, které se mají dostat spotřebitelům v listopadu a prosinci, jedná se o 3.000 q. Část brambor z rakovinné oblasti se může zkrmit kravám. Letošní výroba brambor je dobrá, mohla by být lepší, kdybychom mohli s desikací - chemické ničení natě- 14 dní počkat. I tak má hospodářství Vysoké průměrný ha výnos

		261 q
Rokytnice	"	250 q
Vítkovice	"	206 q
Celo-statkově	"	246 q = 123% plánu.

U obilí je sklizen oproti plánu vyšší o 7%, ale nesplnili jsme výrobu objemné píce. Proti plánu je to o 10%, avšak proti loňské skutečnosti jen na 74%. I tak jsou užitkovost - dojivost a přírůstky dobré a schodek v krmivu bude částečně hrazen nákupem seno od malovýrobců a dovozem řízky z cukrovarů. Letošní dojivost bude 4.000 l na krávu a rok. Začátkem října jsme provedli letecké zásobní hnojení fosforem na 350 ha těžko přístupných luk a pastvin a další plochy budou hnojeny koncem měsíce října.

Josef Soukup.

U s n e s e n í

15. plenárního zasedání MěstNV ve Vysokém nad Jizerou
konaném dne 12. září 1983

Plenární zasedání schvaluje -

- vyhlášku o maximálním šetření vodou ze dne 29.7.1983,
dosud trvá
- vyhlášku o místním poplatku za užívání veřejného
prostranství, účinnosti nabývá dnem 1.10.1983

V í t e , ž e . . .

- ... XIV. Národní přehlídka vesnických a zemědělských divadel-
ních souborů proběhla v prvním říjnovém týdnu za veliké
pozornosti stranických, státních a družstevních orgánů;
přehlídku navštívilo mimo čestných hostů 4.0005 diváků
a ještě 1.000 vstupenek chybělo.
- ... verše, kterými vítá Krakonoš soubory ze všech krajů Čech
a Moravy, jsou každoročně jiné a píše je pro Josefa Tomše
vrchní sestra ÚPCHR Vysoké nad Jiz. Adéla Hanušová.
- ... v průběhu národní přehlídky v pátek 7. října uspořádal
Vobskočák / sdružení divadelních přátel Vysokého/
důstojný večer k Roku českého divadla.
- ... na závěr národní přehlídky je pořádán ochotnický bál
"Sejkorák" a letos byl zvláště slavný s předtančením
České besedy vopodání tančnického souboru Krakonoš a
s vyhráváním dvou hudeb - dechové Větrovanky a taneční
JH Sextet.
- ... předseda MěNV a zároveň předseda OŠ národních přehlídek
s. Jiří Pičman obdržel čestné uznání za práci v organi-
začním štábu od hlavního vyhledovatele přehlídky Českého
výboru svazu družstevních rolníků Praha.
- ... v rámci Měsíce československo- sovětského přátelství bude
probíhat Dětský filmový festival s programem českých a
sovětských pohádek a vyznamenaných dětských filmů;
tato akce je spojena se soutěží dětské kresby.
- ... v sobotu 12. listopadu proběhne v Krakonoši seminář o lí-
čení a kostymování pořádaný OKS a OV SČDO Semily.
- ... DS Krakonoš chystá jako vánoční divadlo lidovou hru
z podkrkonoší "Komedie o dvou kupcích a židovi Šilokoj"
v úpravě Jaroslava Kolára a s hudbou Mojžíře Ballinga.
- ... premiéra této hry bude 25.12.1983 v 19,30 hod., reprízy
pak 26.12. ve 14,30 hod., 7. a 8.1.1984 ve 14,30 hod.
- ... paní Marie Metelková a Zofie Krčmářová velmi pěkně
upravily okolí staré vážnice u rodného domku spisovatele
Zdenka Róna - děkujeme!

Redakční zpráva pro čtenáře Větrníku:

k tomuto číslu je přiložena složenka na částku 15,- Kčs.

Částka za 1. číslo roku 1982		2,50 Kčs
" za 1. " " 1983		2, " "
" za č. 2.-3. " 1983		10,50 "

Celkem 15,- Kčs

Tento obnos uhradte laskavě přiloženou složenkou do 101 dnů
po obdržení Větrníku č. 7.

Děkujeme.

LETNÍ VZPOMÍNÁNÍ

Léto je léto... úryvek známé písničky nám dosud připomíná krásné dny letošního hřejivého léta. Ale i ty nejposlednější paprsky letního slunce jsou již pryč. Přišla chladná rána, listí podzimu se zabarvuje. To vše je předzvěst podzimu a na léto zbývají skutečně jenom vzpomínky.

I tak překrásné dny letošního léta málo změní na všedním životě malé podhorské vesnice Tříč. Kolikrát místo slunění a chytání bronzů u koupaliště se potíme při sklizni sena. A že jsme se skutečně zapotili, o tom svědčí několik čísel: 32 ha pokosených luk, z toho 260 q sena dodaného do skladů státního statku a dalších 250 q uskladněných ve stodolách v obci. Za tento výkon patří dík především místním požárníkům, kteří přidali ke svým denním povinnostem nemálo volného času. Myslím si však, že ta námaha stála za to. Vzhled celé vesnice je hned příznivější, když louky jsou vysušené a místy zmizely i několikaleté divoké porosty.

Není to však jediná akce, s níž se mohou požárníci pochlubit. Velmi pěkné 6.místo v soutěži požárních družstev ve Skle-
nařicích svědčí rovněž o dobré práci, i když s jinou techni-
kou než hrábě a kosa. Požárníci se podíleli i na čištění po-
žární nádrže, úpravách místních cest/ zde bychom potřebovali
větší pomoc MěNV/ a pořádali taneční zábavu a řadu dalších
drobných akcí.

Z uvedeného vidíme, že se omlazení požárního družstva
tříčským vyplatilo, protože se tak svojí prací stali jednou
z nejplatnějších společenských organizací ve Tříči. Přejme
si proto, aby jim dobré výsledky vydržely i nadále a nezůstá-
valy jen letní vzpomínkou.

Jiří Chmelík.

Biograf ve Vysokém

Do Vysokého někdy v letech předválečných/před 1.svět.válkou/
zajel si pojezdny kinematograf. Pamatuji se, že na sále hostin-
ce "U českého lva" čp.229 / dnes U Milana/ byly přístrojem
umístěným na hudebnickém kůru předváděny krátké snímky
"Vodopád řeky Zambezi", "Lov hadů" a ještě jiné.

Když v letech 1920 -21 postavena sokolovna, obdržela tě-
locvičná jednota Sokol zdejší koncesi na provozování biogra-
fických představení, z jehož výnosu by se umořoval dluh na bu-
dově a jejím udržování. Tak došlo dne 4.listopadu 1922 ku
prvnímu filmovému představení. Od té doby pořádala se již
pravidelně tato představení, vždy tatáž hra v sobotu a v nedě-
li večer, o svátcích nebo mimořádných případech i jindy. Dle
uchovaných plakátů oznámil mi kinooperátor Pohořalý, že první
hra byla "Stambulská panna", ovšem to byl film němý s hesly
a vysvětlivkami děje. ...

První zvukový film ve vysocké sokolovně předváděn ve dnech
25.a 26.prosince 1932. Dávala se hra česká,původní "Karel
Havlíček Borovský". Česká filmová tvorba dlouho pokulhávala
za cizokrajnou. Teprve od 20-ých let pomalu vzniká domácí
filmová výroba, 30-á léta pak už soutěží s výrobou zahranič-
ní, ne vždy se zdarem.

Ponecháme-li stranou neúčinné nebo i škodlivé vlivy fil-
mu na diváka např. zobrazované zločiny všeho druhu, podvody,
výstřednosti, falešné a nemožné děje a výjevy, má také film
mnohé kladné hodnoty nejen etické, ale i poučné, např.
snímky přírodní, krajinné, hory, města, moře, cizí národy
a jejich život, tedy duševní obzor venkovského člověka
rozšiřuje. ...

Ve Vysokém nad Jiz.8.srpna 1937

ředitel Josef Zajíček.

Z a n i k l é v y s o c k é h o s p o d y

Dnes Vás zavedem do hostince "U Dědků" čp.117, dle vzpomínání paní Boženy Nesvadbové, rozené Koldovské, zapsala Františka Jandová v roce 1976.

Jak to vypadalo U Dědků asi v roce 1910.

Dům č.117 je stará budova od kamene na levé straně vysockého náměstí. Je to dnes r.1976 nejstarší měštanský dům, jediný se zachovalým podloubím, bohužel nebyl zanešen do chráněných objektů památkové péče, dlouho už nebyl opravován a proslýchá se, že se bude bourat a na jeho místě stavět velká prodejna.

Dům za požáru města v r.1834 také hořel, ale shořely jen krovy, přízemek, kde už tenkrát byla hospoda, zůstal ušetřen. Zdi domu jsou velmi silné, z kamene a vepřovic. Přední fronta do náměstí je přesně proti severu, tak paní Nesvadbová vzpomíná, že kuchyň, ve které bydlela rodina šenkýře, a měla okna do náměstí na sever, byla úplně bez slunce, studená, tmavá a velmi vlhká.

Nejstarší záznam o tomto domě najdeme v zápiskách písmáka, preceptora Venceslava Metelky z Pásek, kde si zapsal velmi pěkně průběh pohřbu šenkýře Dědků, kterého se Metelka coby jeho přítel a muzikantský kamarád, zúčastnil. Popisuje tam průvod cechů, muzikantů i zpěváků. Šenkýř byl známý a výborný zpěvák. Dům po jeho smrti se dostal do vlastnictví lékárníka Tomíčka a nakonec už na počátku tohoto století patřil rodině Dr.Heřmanského, který ho dostal pravděpodobně s věnem své ženy, rozené Kramářové-Vincencové.

Rodina lékaře doktora Heřmanského bydlela v I.poschodí v pěkném prostorném bytě a místnosti v přízemí se stále zachovávaly jako hospoda a byly pronajímány různým šenkýřům. Ke konci minulého století pronajal si hospodu U Dědků Antonín Koldovský, rodák z blízkého Stanova. Tak se hospoda na dlouhý čas stala zastaveníčkem známých pokrokových stanováků. Hlavně v neděli dopoledne po kostelní mši, nebo když byl pohřeb ze Stanova, se hospoda zaplnila rodáky stanováky.

Z náměstí z podloubí se vstoupilo domovními dveřmi do klenuté síně. Po pravé ruce byly dveře do kuchně a naproti byly dveře do sklepa, kam se chodilo pro každý půllitr piva. Proti domovním dveřím na konci síně byly dveře do šenkovny. Byla to velice pěkná a slunná místnost, obrácená k jihozápadu. Měla na každé straně dvě okna do dvora a celý den tam svítilo slunce. Na oknech visely bílé krátké záclony. Rolety nebyly, okna byla do dvora, a tak se večer nezakrývala. Kolem zdi byly obyčejné dřevěné lavice bez opěradel, nad nimi jako opěradla byly na zdi přibity úzké dřevěné trámy. U lavic stály stoly. Na čelné straně byly tři malé čtvercové, na pravé sahala lavice až ku dveřím do malého pokojíčku a před ní byl čtvrtý malý stůl. Na protější straně stál stůl veliký, zvaný táfle. Stoly byly pokryty viksajlantem / voskové plátno/ a byly přikryty bílými ubrusy.

Na stolech stály sirníky, kulaté dost velké bílé porcelánové misky, kam se sypal popel. Uprostřed misky byl stojánek a tam se dala krabička se sirkami. Karafinka se dávala na stůl, jen když byla potřeba a někdo si objednal uzenku s octem a cibulí nebo o jarmarku nějaké jídlo. Karafinky byly stojánky ze žlutého kovu, do kterých se nasazovaly lahvičky s octem a slánky se solí a pepřem.

Židle byly obyčejné. Později asi v letech dvacátých se nábytek v hostinské místnosti vyměnil a byl tam obyčejný z ohýbaného dřeva.

Svítilo se petrolejem, lampy visely nad stoly a byly jen obyčejné s bílými stínidly. Někdy kolem roku 1910 se vyměnil petrolej za acetylen. To byl pak uprostřed stolu lustr a na něm asi pět hořáků acetylenového světla se skleněnými stínítky. Topilo se v nasejpačkách uhlím.

Vedle dveří nalevo u stěny stála velká police na sklenice. Vedle byla židle s vaničkou, kde se sklenice vyplachovaly a myly, odkládaly se na dolení polici a pak suché rovnaly do police nahoru. Byly to skleněné půllitry a třetinky, kterým se říkalo malé pivo. Na polici byly také menší skleničky na víno a štamprlátka na likéry. Taliře pro hosty byly bílé ze silného procelánu a také hrnečky a talíře na kavu byly bílé a silné. Vidličky, lžice a nože byly obyčejné.

V levém koutě vedle police byly na zdi přibité dva obyčejné dřevěné věšáky. I háky na věšáku byly dřevěné. Na stěnách visely obrazy, vpravo podobizna Maxe Švabinského, pak dva obrazy s výjevy hostů v hospodě. Naproti dveřím mezi okny bylo dost velké zrcadlo. Podlaha byla dřevěná a drhla se dvakrát za týden rýžovými kartáči a sodovou vodou až do běla.

Zavírací hodiny nebyly. Hosté ve všední den chodili ze sousedství a obědějně hrávali karty - mariáš. Někteří už měli svá vysezená místa. Zavíralo se podle hostů. Někdy už třeba v osm, někdy třeba až po půlnoci. Až za protektorátu, když přišli Němci, to bylo přísné. T o jednu měla jít maminka šenkýřka dokonce do arestu sedět, že přetáhla hodinu. Ve všední den na oběd nechodil nikdo. Jen někdy si hosté dávali pivní polévku, kterou jim hostinská nabízela, neboť ji často vařila pro rodinu.

Největší návštěvy byly o jarmarce, jež se odbýval každé čtyři neděle vždy v podnělí. Na dvoře byly dvě prázdné maštale pro koně a jeden chlív pro dobytek. Už v sobotu před jarmarkem se začínal hostinec plnit. Přijížděli handlíři s dobytkem a zaplnili chlív dobyt看em hovězím, který potom hnali na dobytčí trh na prodej. V neděli večeru už přijížděli jarmarečníci a zůstávali do rána. Časně ráno ve tři hodiny už vykládali své zboží do bud, kterých stávalo na náměstí až 120. Neměli jsme pro ně nic na spaní. Lehli na holou podlahu v šenkovně, dali si kabát pod hlavu nebo seděli na židli opření o stůl, někdo ležel v maštali či chlévě. Na snídani ke kávě nebo čaji jsme přinesli od Hnyků koláče. Navařili jsme mnoho guláše, upekli velké vály sekané, vepřovou pečení jsme dávali s knedlíky a se zelím. Měli jsme velké hrnce držkové polívky a také hovězí s nudlemi. Hosty obsluhoval šenkýř nebo šenkýřka později i starší děti. Kočka ani pes do šenkovny nesměli.

Šenkýřova rodina bydlela v kuchyni a v malém úzkém pokojíčku za šenkovnou.

Asi ve dvacátých letech za první republiky měla v hostinci U Dědků sídlo agrární mládež. Od levé stěny v šenkovně se odstranila lavice a spolek si tam postavil velkou skříň. Tam měl svoje spisy, ale také zábavné knihy, jež se vždy v neděli dopoledne členům půjčovaly. V hostinci pořádali své schůze. Dále chodila do hostince příležitostně vysoká mládež, co se soustřeďovala kolem mladého správce nemocnice Brázdy. Když bylo deštivo nebo velká zima přišel správce Brázda se svými přáteli k Dědkům. Přišli chlapci i děvčata, pili většinou jen limonády a pořád zpívali. Brázda sám byl dobrý a nadšený zpěvák. Zpívali všelijaké písně národní a dobové. Treba "Růže pod Tetínem", "Čechy krásné, Čechy mé" a jiné v té době moderní. Mě nejvíce dojímala píseň "Což neřekl Ti zrak můj tisíckrát". Můj tatínek A. Koldovský zemřel r. 1924 a moje maminka vedla hospodu vdovským právem až do roku 1940, kdy hospoda U Dědků zanikla.

J A K S I H R Á L I

Třináct párů nohou se zapřelo do asfaltu, dva batohy, usárna a jedenáct krosen se zakymácelo a sluníčko pomalu začalo zapadat. Sedm kluků a šest holek se vydalo na cestu. Ale ta cesta začala vlastně už dřív, když tihle poutníci brali do rukou tužky a odepisovali na inzerát v Mladém světě. Když vyplňovali dotazníky a sráněli nejružnější potvrzení, když vyhrabávali po sklepích a půdách oděvy pravých vestmanů a vestgirls. Když se prostě stali účastníky Prázdnin s brontosaurom Jizerské hory 1983. Pak se sešli na tom malinkém nádraží, pokukovali po sobě a mlčeli. Přišla velká bouřka a jako by smyla ostych. Když se pak přesně v určenou hodinu objevila záhadná postava, položila na práh dopis a zmizela, mezi třinácti postavíčkami zavládl ruch a veselí. "Zítra v poledne vás čekáme u rybníka v NEW TOWNU!" Jo, to je to pravé ořechové. Do New Townu dvacet kilometrů, pomalu se šerí. Ale nejsme žádná béčka. My těm vedoucím ukážeme. No a tak byli na cestě. Mladí, veselí, nezničitelní.

Za tmy dorazili, podělili se o dva rohlíky, pytel třešní, sýr a večeři prohlásili za královskou. Najednou se zvedlo copaté děvče, s ním dva kluci a všichni ostatní kulili oči: "My jsme vaši vedoucí!" Vřava a smích, to není možný, pryč jsou všechny nápady, jak vedoucí, ty neznámé potouchlé tvory, podrobit strašnému mučení. Ale pro jistotu - šup s nimi do vody. Tak se nenávratně utopil první den. Ještě se rozezpívala kytara a nezhálela ani jeden z dalších osmi večerů. Pak už bylo jedno, kdo je vedoucí a kdo ne. Rekreační chatky se změnilly v městečko z Divokého Západu- Post office, věznice, pohřební ústav, z maringotky se stal saloon. Každé ráno bylo malinko smutné, když je gazík supavě převážel po holých, zničených svazích hor. I tohle umí člověk. Dělal jim dobře recitovat si: Ráda vstávám v rána smavá, šťastná, zdrava, usměvavá a pustit se do práce. Za sluníčka či za deště, každá ruka tu byla dobrá a potřebná. Tenkrát jizerské paseky zpívaly, zněly smíchem.

A každé odpoledne nové a nové hry. Deset kilometrů hnát holemi míček po cestách- kdo dřív, zatančit si po zálesácku, donést tričko tomu, kdo se topí. Kovbojové svázání po dvou k sobě/ aby se nebáli/ honí v hustém mlází rudochy. Ti zas mají zavázané oči. Donést obět bohům hory, naryžovat si zlatě a Hoganův závod, co se běží pozpátku.

Lidé, podle papíru dospělí, si hráli. Zkonstruovali i soudní proces a jednou v noci prošli v šatech a se zapálenou svíčkou rybník. Hledali ztracená stáda a všichni je našli.

Pak zase stáli na nádraží. Bohatší o radost, mozoly na rukou a o kámen. Kamínek jako vzpomínku na radost, jako trn ve svědomí, že je ještě třeba pro tenhle kraj mnoho, mnoho udělat. Byli možná trochu dospělejší, voněli kouřem a už čile plánovali další setkání. A bylo dobře, že když nacpali celé prázdniny - tedy sebe, batohy, kytaru, písničky, kamarádství a sny do jednoho kupé, neslyšeli dvě starší paní na chodbičce: "Jo, milá paní, to sou zase ty čundráci. Ty mladý už neuměj nic kloudnýho, ani bavit se neuměj, jen to chlastá".

Třeba by to brontosaurům přišlo k smíchu, ale možná by jim to bylo zbytečně líto.

Michaela Prokopová.

S P O L E Ě Ć E N S K Á K R O N I K A

Za září a říjen se narodili:

2.9.1983 Lukáš Gábor, Vysoké nad Jiz.
19.10. " Pavel Hladík, Tříč

Společnou cestu životem nastoupili :

22.9. Jana Nosková, Helkovice
Karel Hoke , Lomnice nad Pop.

15.10. Inka Kašubiaková, Vysoké nad Jiz.
Jiří Ďoubalík, Vysoké nad Jiz.

19.8. Ladislava Lednická, Mladá Boleslav
Miloslav Kobr, Vysoké nad Jiz.

V říjnu 1983 se dožili:

6.10.	Bartoňová Marie	Tříč	90 let
6.	Haken František	Vysoké	72 "
7.	Hladíková Anna	Vysoké	73 "
12.	Blažek Miloslav	Sklenařice	75 "
12.	Hodycová Ludmila	Vysoké	72 "
13.	Svatý František	Stará Ves	75 "
15.	Martincová Marie	Vysoké	72 "
16.	Kašťáková Marta	Vysoké	86 "
16.	Zajícová Marie	Vysoké	77 "
21.	Knížek Stanislav	Vysoké	75 "
23.	Patočková Miloslava	Vysoké	81 "
23.	Šilhánová Marie	Vysoké	77 "
24.	Smolová Antonie	Vysoké	74 "
24.	Jodasová Růžena	Sklenařice	88 "
26.	Novotný František	Vysoké	75 "
27.	Kučerová Julie	Tříč	85 "
28.	Janoušková Miloslava	Tříč	83 "
30.	Grosmanová Anna	Tříč	79 "
30.	Junková Božena	Sklenařice	90 "

V listopadu oslaví :

1.11.	Grosman Josef	Tříč	78 let
1.	Králíková Božena	Tříč	73 "
2.	Melichová Božena	Sklenařice	80 "
7.	Melich Petr	Sklenařice	81 "
2.	ing.Vodseďálek Antonín	Tříč	78 "
3.	Uhlířová Pavlína	Stará Ves	74 "
5.	Holá Anna	Vysoké	80 "
6.	Šírová Marie	Vysoké	88 "
10.	Kučerová Ema	Vysoké	78 "
10.	Votočková Libuše	Tříč	71 "
13.	Hásek Prokop	Vysoké	82 "
13.	Kučera Antonín	Tříč	72 "
13.	Vítámvášová Leopoldina	Vysoké	84 "
14.	Maryšková Jiřina	Vysoké	74 "
14.	Rázl Antonín	Vysoké	86 "
16.	Dudková Marie	Vysoké	80 "
16.	Nosková Vlasta	Sklenařice	75 "
16.	Škrabálková Marie	Tříč	84 "
17.	Vacek František	Sklenařice	78 "
20.	Chlumová Marie	Vysoké	88 "

20.11.	Vránová Františka	Tříč	86 let
21.	Marková Marie	Stará Ves	82 "
22.	Čivrná Božena	Vysoké	79 "
23.	Ducháčková Emilie	Stará Ves	77 "
26.	Berka Karel	Vysoké	76 "
27.	Svatá Marie	Vysoké	72 "
28.	Jon Bohumil	Tříč	71 "
29.	Harcuba Josef	Sklenařice	82 "

Všem srdečně blahopřejeme!

S paní D.Brabencovou přejeme též vše nejlepší
paní Marii Hřferové, rozené Tiché, která pochá-
zí z Vysokého a dožívá se 2.11. 81 let.v Jablon-
ci nad Nisou.

=====

Rozloučili jsme se :

8.9. s Marií Babcockou , Vysoké nad Jiz., ve věku 85 let
10.10. s Václavem Klímou, Helkovice, ve věku 72 let
12.10. s Josefem Babcem, Stará Ves, ve věku 84 let.

Čest jejich památce!

=====

Došlo po uzávěrce :

Vlastivědné muzeum ve Vysokém nad Jizerou bude u z a v ř e n o
od 7.11.1983 do 20.11.1983. Přijímat bude pouze objednané
výpravy.

V ě t r n í k - časopis MěstNV Vysoké nad Jizerou.

Zodpovědný redaktor ing.J.Grafek.

Povoleno OK ONV Semily r.1967.

Vychází 1x za měsíc. Cena 1,- Kčs.

Příspěvky zasílejte na MěstNV, uzávěrka
do 15.každého měsíce.